

Et Mindretal af Udvalget (Fallefen og Jesen), der med dettes øvrige Medlemmer er enigt i, at en virkelig Kontrol med Kjødet kun kan tilveiebringes gennem Slagtning i offentlige Slagtehusse, formener, at denne Kontrol er af en saadan Betydning for Befolkningens Sundhed, at det i ethvert Fald for de større Kjøbstadkommuners Vedkommende ikke aldeles bør overlades disses egen Bestemmelse, om eller naar de ville tilveiebringe denne væsentlige Betingelse for, at Befolkningens Liv og Sundhed ikke daglig udsættes for Fare ved slet og usundt Kjød. Dette Mindretal har derfor foreslaaet en ny Paragraf, hvorved der efter Forløbet af 5 Aar gives Justitsministeren Myndighed til efter Forhandling med Københavns Kommunalbestyrelse og Byraaadene i Kjøbstæder med en Folkemængde af over 10,000 at kunne paabyde, at der i disse indrettes offentlige Slagtehusse, i hvilken al Slagtning i Kjøbstaden til Salg af Kjødet af de omhandlede Dyr kan bestemmes at skulle foregaa, og hvor da tillige det Kjød, som indføres fra Landet, kan underkastes en veterinærkyndig Bedømmelse. Derved vil det opnaas, dels at Befolkningen dog eet Sted kan erholde Kjød, som der er Sikkerhed for, at den kan nyde uden Fare for Sundheden, dels at det Kjød, der iøvrigt bliver solgt i Kjøbstaden, kan underkastes en mikroskopisk Undersøgelse, der i de hyppigste Tilfælde vil kunne forebygge at fordærvet og usundt Kjød sælges, om der end ikke derfor gives fuld Betryggelse. Hvor uenige end Videnskabsmænd og Sagkyndige kunne være om, hvilke Arter af Sygdomme hos Dyrene der ved Nydelsen af disses Kjød kan, selv om dette er kogt eller stegt, forplantes til Menneskene, saa ere dog Alle enige i, at en saadan Overførelse af Sygdomsstoffet finder Sted med Hensyn til enkelte Sygdomme, for Exempel Miltbrand, ligesom Erfaringen tilstrækkelig har bekræftet dette, og ikke mindre ere Alle, som hidtil have yttret sig om dette Spørgsmaal, enige i, at det retteste og maaske det eneste Middel til at forebygge Salget af saadant Kjød er ved Oprettelsen af offentlige Slagtehusse. Mindretallet tillader sig derfor at anbefale til Vedtagelse den saaledes foreslaaede nye Paragraf, hvorved der, dog med alt Hensyn til Kommunernes Frihed, gjøres et lempeligt Skridt henimod Tilveiebringelsen af Slagtehusse i de større Stæder, og Mindretallet holder sig forvisset om, at, naar saadanne først ere tilveiebragte i enkelte Kjøbstæder, ville de andre snart følge efter, da dette baade vil vise sig at være til Befolkningens Gavn og til Kommunernes og Slagternes Fordel, i hvilken Henseende Mindretallet tillader sig at henvise til, hvad derom indeholdes i Arbejderkommissionens Betænkning.

Flertallet kan ikke tiltræde Mindretallets Forslag, væsentlig fordi det finder, at det bør overlades til alle Kommuners fri Beslutning, om de ville tilveiebringe offentlige Slagtehusse.

De Ændringer, som Udvalget nedenfor har foreslaaet i de øvrige §§ 6-13, indskrænke sig til den ovenmeldte Tilføjning til § 7 angaaende Straffen for den, der sælger Kjødet af et Kreatur, der er slagtet i syg Tilstand, uden at det ved en ved Slagtingen tilstedeværende Dyrleges Attest godtgjøres, at det er tjenligt til at nydes af Mennesker, samt til et Forslag om, at den mindste Bøde for den i § 8 omhandlede Forbrydelse forhøjes fra 10 til 20 Kr., hvorhos Udvalget endelig har foreslaaet en Bestemmelse om, at de Varer, der ere befundne forfalskede eller fordærvede, eller med Hensyn til hvilke Lovens Bestemmelser ikke ere iagttagne, forbruges og skulle af Politiet tilintetgjøres eller gjøres uskadelige, eller, for saa vidt de kunne benyttes, skulle afgives til Kommunens Fattigvæsen.

J. Henshold til, hvad saaledes er anført, anbefaler Udvalget Lovforslaget til Vedtagelse med følgende Ændringer:

Udvalget:

Til § 1.

1) Paragrafen affattes saaledes:
„Foruden at Politiet overalt i samme Omfang som hidtil har at føre Tilfyn med, at der overhovedet ikke sælges og sælges forfalskede og fordærvede Levnetsmidler, har det særlig i Kjøbstæderne og Handelspladene at drage Omfarg for, at Mel, Brød, Kjød, Smør, Sukker, Kaffe, The, Mælk, Öl og Vin jevnlig undersøges i alle Tilvirknings-, Dplags- og Udsalgstæder, samt ved Falholdelse paa Torve og Gader.

Paa alt Brød af 2 Pds. Vægt og derover, som faldholdes, skal Vægten være angiven.

Ved Sundhedsvedtægt for den enkelte Kommune kan det bestemmes, at den ommeldte jevnlig Undersøgelse tillige skal omfatte andre, særlig angivne Levnetsmidler.“

Til § 2.

2) 1ste Stykke affattes saaledes:
„De i foregaaende Paragraf omhandlede Undersøgelser af visse Næringsmidler paahvile særligt det udøvende Politi, men kunne ogsaa foretages af enhver Embedslage, samt hvor der findes Sundhedskommission, af dennes Medlemmer, dog med Formandens Samtykke.“